

Friværddi-snak - nej tak

Lillelund

FEM
MINUTTER
I HVERDAG

Annika Lillelund Fauli bestyrer søndagsklummen, mens Ditte Okman er på barsel. Annika er: Tekstforfatter og skribent. 33 år. Mor til to piger. Papmor til tre. Gift. Københavner. Personlig.

Frem til fortiden

Vi skal have høns i haven som Signe Wenneberg. Vi renser ud. Giver slip på det jordiske gods og finder de rigtige værdier, og de kan ikke købes for friværdien, jubler Annika Lillelund. FOTO: MORTEN LANGKILDE

JEG STØDTE forleden på en overskrift, som jeg blev underligt deprimeret over. Jp.dk havde en artikel, som lød: 'Nu stiger friværdierne igen'. En kløe bredte sig straks over mig, for jeg havde glemt alt om det her ord. Friværddi. For ikke så mange år siden talte vi ikke om andet. Det var umuligt at føre en samtale, uden at ordet friværddi kom i spil.

Som om der var en konkurrence om at komme tættest på at opbruge denne her friværddi og belåne sin bolig mest muligt

Vi talte om penge og belåninger, og vi talte om, hvor meget der var til rådighed til at realisere det store samtalekøkken, som ingen hverken gad eller havde tid til at lave mad i. Det var, som om der var en konkurrence om at komme tættest på at opbruge denne her friværddi og belåne sin bolig mest muligt. Jeg var sågar på en date på et tidspunkt, hvor manden spurgte meget detaljeret til min ejerbolig, min belåning og lejlighedens vurdering for så at

Finanskrisen råbte: Hallo, familien Danmark. Hvad er det, I vil med jeres liv?

slutte af med, at så var jeg jo et godt parti med sådan en stor friværddi! Behøver jeg at sige, at vi aldrig blev et par? Men så skete der noget i samfundet. Finanskrisen satte ind, og friværddi-ordet blev udraderet – lige indtil jeg så stødte på det sidste uge.

FINANSKRISEN krævede sine ofre, men jeg kan altså ikke lade være med at synes, at den også førte noget godt med sig. Folk er nemlig begyndt at tænke sig om. Ja, at bruge det indvendige af knolden. Nu taler vi ikke om friværddi længere, for hos mange boligejere findes den ikke mere. Den er ædt op af grådighed. Vi har alle sammen fået et wake-up-call. Det er, som om finanskrisen råbte: 'Hallo, familien Danmark. Hvad er det, I vil med jeres liv?'

OG JA, HVAD er det, vi vil med vores liv? Hvad er det, der gør os lykkelige? Lige nu virker det, som om det faktisk er det stik modsatte af alt,

hvad tiden før finanskrisen stod for. Ingen dyre vaner finansieret af lånte penge, nej, nu skal vi 'back to the roots', og det er helt ærligt mere klædeligt, end det store forbrugsgilde var. Nu vil vi gerne have noget at gå op i, og det skal være meningsfyldt, så vi vender snuden mod det nære, mod vores familie. Vi betaler af på vores lån. Vi laver budgetter og køber tøj på udsalg. Vi sparer op til det, vi virkelig gerne vil have. Ikke flere store drømme om dyre istandsættelser, nej, nu skal vi til at være selvforsynende ligesom Bonderøven.

Jamen sådan var det jo også, da jeg var barn

VI SKAL HAVE høns i haven som Signe Wenneberg. Vi lærer vores børn, hvordan man prikler, sår og høster. Vi renser ud. Giver slip på det jordiske gods og finder de rigtige værdier, og de kan ikke købes for friværdien. Vi begynder at tale om 'nose-to-tail'- og 'jord-til-bord'-principper, og genbrugsbutikker slår dørene op på ethvert gadehjørne – godt nok under det lidt mere hip-

pe navn 'vintage'. Det er ikke længere fedt at få sin kildevand importeret fra et japansk bjerg. Det skal være lokalt, så postevand er det nye. Det nye, nordiske køkken buldrer frem, for det er selvfølgelig fedt at kunne gå i sin baghave og plukke ingredienser til aftensmaden der. Det skal jo helst være lokalt. Vi bager også vores eget brød, for det er jo billigt og smager bare bedre, så enhver med respekt for sig selv har en surdej i køleskabet. Og sådan kunne jeg blive ved, og min begejstring vil ingen ende tage, for ligegyldigt hvordan vi vender og drejer det, så er det bare nogle sunder værdier for os.

LIGE INDTIL min mor vil stoppe min begejstring med at sige: 'Jamen, sådan var det jo også, da jeg var barn'. Da var alle de her ting rene selvfølgeligheder. Det var ikke et valg; men sådan det var, fordi der ikke var andre muligheder. Og når jeg så læser den overskrift med de stigende friværdier, tænker jeg, at nu har vi for pokker et valg. Lad os ikke blive opslugt af grådigheden igen. Vi behøver ikke at svælge i lånte penge og sætte gang i en forbrugsfest – vi er da blevet klogere, er vi ikke?

Dræbte ældre med kemikalier

En tidligere sikkerhedsvagt er idømt 127 års fængsel for drab på 11 beboere på et plejehjem i Spanien. Joan Vila Dilme, som de spanske medier har døbt 'Dødens Engel', udførte drabene, mens han var ansat på plejehjemmet La Carita i Olot i Catalonien. I oktober 2010 blev han pågribet, efter at en 85-årig gammel beboer døde. Vila tilstod, at han havde dræbt kvinden ved at tvinge hende til at drikke blegemiddel.

Tv-kok fyret efter racisme

Novo Nordisks samarbejdspartner, tv-kokken Paula Deen, der laver diabetes-venlige opskrifter i samarbejde med den danske virksomhed, er blevet fyret af sin amerikanske arbejdsgiver The Food Network. Det sker, efter to videoer er dukket op, hvor 66-årige Deen bruger ordet 'nigger' og i øvrigt laver racistiske og antisemitiske jokes. FOTO: AP

2

mænd er blevet henrettet ved hængning i Gaza, efter at en militær-domstol havde slået fast, at de havde samarbejdet med Israel.

Fem døde i huskollaps

For anden gang på to dage styrtede et etagehus lørdag sammen i den indiske by Mumbai. Mindst fem personer døde, da det fire etager høje hus lørdag morgen styrtede sammen. Allerede for to år siden blev bygningen erklæret for farlig, men nødvendig reparationer er blevet udsat på grund af en disput i retten.

TOP TRE OVER MODIGE FOLK

→ Frederik Fetterlein

Han får mig sgu til at grine, ham Fetterlein, med sin nye Kræftens Bekæmpelse-kampagne: 'Skrud ned for solen, så skruder vi ned for Fetterlein'. Det er selvironi i topklasse og helt afsindigt modigt – point for det!

→ Kinesiske, 'behårede strømper'

Respekt til de kinesiske piger, som ifører sig den nyeste opfindelse i Kina: Et sæt stærkt behårede strømper, så mændene holder øjne og ikke mindst hænder for sig selv.

→ Claus Meyer og Niels Lan Doky

Det kører for Meyer og hans mad-imperium. Sidste nye skud på stammen er det gamle Custom House i København, hvor han nu skal drive mad- og jazzsted sammen med Niels Lan Doky! Wauw – hurra for dem, som tør!